

Dekret Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej

Numer 721

Dnia 26 marca 2019 roku, podczas 42 posiedzenia wykonawczego Rady Państwa, zrewidowano i zatwierdzono „Przepisy dotyczące wdrażania ustawy o bezpieczeństwie żywności Chińskiej Republiki Ludowej”. Teraz zostanie ogłoszona zrewidowana wersja „Przepisów dotyczących wdrażania ustawy o bezpieczeństwie żywności Chińskiej Republiki Ludowej”. Zostanie ona wcielona w życie dnia 1 grudnia 2019 roku.

Premier   Li Keqiang
11 października 2019 roku

Przepisy dotyczące wdrażania ustawy o bezpieczeństwie żywności Chińskiej Republiki Ludowej

(Publikacja Dekretu Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej numer 557 dnia 20 lipca 2009 r.

Rewizja zgodnie z „Decyzją Rady Państwa w sprawie Poprawy Części Przepisów Administracyjnych” z 6 lutego 2016 r.

Rewizja i zatwierdzenie na 42 posiedzeniu wykonawczym Rady Państwa 26 marca 2019 r.)

Rozdział 1 Przepisy ogólne

Artykuł 1 Niniejsze przepisy są sformułowane zgodnie z ustawą o bezpieczeństwie żywności Chińskiej Republiki Ludowej (zwaną dalej ustawą o bezpieczeństwie żywności).

Artykuł 2 Podmioty działające na rynku spożywczym zobowiązane są do prowadzenia działalności produkcyjnej i operacyjnej zgodnie z przepisami, regulacjami oraz normami bezpieczeństwa żywności, do ustanowienia rzetelnego systemu zarządzania bezpieczeństwem żywności oraz do podejmowania skutecznych środków w celu zapobiegania zagrożeniom dla bezpieczeństwa żywności i ich kontroli oraz zapewnienia bezpieczeństwa żywności.

Artykuł 3 Komisja Bezpieczeństwa Żywności Rady Państwa jest odpowiedzialna za analizowanie sytuacji w zakresie bezpieczeństwa żywności, badanie rozmieszczania oraz koordynowania i kierowania pracami w zakresie bezpieczeństwa żywności, proponowanie głównych środków polityki w zakresie nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności oraz nadzorowanie realizacji obowiązków w zakresie nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności. Komitety ds. bezpieczeństwa żywności lokalnych rządów ludowych na szczeblu powiatu lub wyższym pracują zgodnie z zakresem odpowiedzialności określonym przez rządy ludowe na danym szczeblu.

Artykuł 4 Rządy ludowe na szczeblu powiatu lub wyższym ustanawiają jednolity i autorytatywny system nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności oraz wspierają rozwój możliwości nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności.

Wydziały nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności w organach władzy ludowej na poziomie powiatu lub wyższym oraz inne powiązane wydziały wykonują swoje obowiązki zgodnie z prawem, wzmacniają koordynację i współpracę oraz wykonują dobrą pracę w zakresie nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności.

Miejskie i wiejskie władze ludowe oraz placówki przypisane do konkretnych ulic wspierają i pomagają wydziałom nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności władz ludowych na szczeblach powiatu i wyższych oraz organizacjom przez nie wysłanym w celu zgodnego z prawem prowadzenia prac związanych z nadzorem i zarządzaniem bezpieczeństwem żywności.

Artykuł 5 Państwo włącza zagadnienia wiedzy o bezpieczeństwie żywności do treści krajowej edukacji jakościowej, popularyzuje ogólną wiedzę o nauce i prawie dotyczącym bezpieczeństwa żywności oraz podnosi świadomość dot. bezpieczeństwa żywności w całym społeczeństwie.

Rozdział 2 Monitorowanie i ocena ryzyka w zakresie bezpieczeństwa żywności

Artykuł 6 Wydziały administracyjne rządów ludowych ds. zdrowia na poziomie powiatu lub wyższym, razem z innymi wydziałami na tym samym poziomie, takimi jak wydział nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności, ustanawiają mechanizm konsultacji w zakresie monitorowania ryzyka w zakresie bezpieczeństwa żywności, podsumowują i analizują dane z monitorowania ryzyka, badają i oceniają ryzyko w zakresie bezpieczeństwa żywności oraz tworzą raporty z analizy monitorowania ryzyka w zakresie bezpieczeństwa żywności w celu składania sprawozdań rządowi ludowemu na danym poziomie. Jednocześnie wydziały administracyjne lokalnych rządów ludowych ds. zdrowia na poziomie powiatu lub wyższym przekazują również sprawozdania z analizy monitorowania ryzyka w zakresie bezpieczeństwa żywności do wydziału administracyjnego ds. zdrowia rządu ludowego na wyższym szczeblu. Konkretnie metody współpracy w zakresie monitorowania zagrożeń dla bezpieczeństwa żywności są formułowane przez departament administracyjny ds. zdrowia podlegający Radzie Państwa w porozumieniu z departamentem Rady Państwa ds. nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności.

Artykuł 7 W przypadku gdy wyniki monitorowania ryzyka w zakresie bezpieczeństwa żywności wskazują na istnienie ukrytych zagrożeń dla bezpieczeństwa żywności, wydział nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności oraz inne wydziały przeprowadzają dalsze postępowanie wyjaśniające w celu potwierdzenia konieczności powiadomienia odpowiednich podmiotów zajmujących się produkcją żywności, co niezwłocznie czynią.

Producenci żywności i przedsiębiorcy, którzy otrzymali powiadomienie, natychmiast przeprowadzają samokontrolę i jeśli stwierdzą, że żywność nie spełnia norm bezpieczeństwa żywności lub jeśli istnieją dowody, że może ona zagrażać zdrowiu ludzi, wstrzymują produkcję lub działalność, wdrażają wycofanie żywności z rynku i informują o sytuacji zgodnie z przepisami art. 63 ustawy o bezpieczeństwie żywności.

Artykuł 8 W przypadku, gdy wydziały Rady Państwa ds. administracji zdrowia oraz nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności itp. uznają za konieczne dokonanie oceny bezpieczeństwa pestycydów, nawozów, leków weterynaryjnych, pasz i dodatków paszowych itp., wydają zalecenie wydziałowi administracyjnemu Rady Państwa ds. rolnictwa w sprawie oceny bezpieczeństwa. Wydział administracyjny ds. rolnictwa podlegający Radzie Państwa, bez niepotrzebnej zwłoki, organizuje dokonanie oceny i informuje odpowiednie wydziały Rady Państwa o wynikach oceny.

Artykuł 9 Wydział nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności Rady Państwa oraz inne powiązane wydziały ustanawiają mechanizm wymiany informacji na temat zagrożeń dla bezpieczeństwa żywności oraz określają treść, procedury i wymogi dotyczące wymiany informacji na temat zagrożeń dla bezpieczeństwa żywności.

Rozdział 3 Normy bezpieczeństwa żywności

Artykuł 10 Wydział administracyjny ds. zdrowia podlegający Radzie Państwa, w powiązaniu z wydziałem nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności oraz wydziałem administracyjnym ds. rolnictwa podlegającym Radzie Państwa, formułuje plan określania krajowych norm bezpieczeństwa żywności i ich corocznego wdrażania. Wydział administracyjny Rady Państwa ds. zdrowia publikuje na swojej stronie internetowej projekty krajowego planu normalizacji w zakresie bezpieczeństwa żywności oraz rocznego planu jego wdrażania w celu przeprowadzenia konsultacji społecznych.

Artykuł 11 Wydział administracyjny ds. zdrowia rządów ludowych prowincji, regionów autonomicznych i miast podlegających bezpośrednio rządowi centralnemu, zgodnie z postanowieniami art. 29 ustawy o bezpieczeństwie żywności, formułuje lokalne normy dotyczące bezpieczeństwa żywności i otwarcie zabiega o opinie. Wydział administracyjny ds. zdrowia rządu ludowego prowincji, regionu autonomicznego lub miasta podlegającego bezpośrednio rządowi centralnemu, w ciągu 30 dni roboczych od daty publikacji lokalnej normy bezpieczeństwa żywności, przedkłada lokalną normę do rejestru wydziałowi administracyjnemu ds. zdrowia Rady Państwa. Jeżeli wydział administracyjny ds. zdrowia Rady Państwa stwierdzi, że zarejestrowane lokalne normy bezpieczeństwa żywności naruszają przepisy prawa lub krajowe normy bezpieczeństwa żywności, niezwłocznie je skoryguje.

Jeżeli lokalna norma dotycząca bezpieczeństwa żywności zostanie uchylona zgodnie z prawem, wydział administracyjny ds. zdrowia rządu ludowego prowincji, regionu autonomicznego lub miasta podlegającego bezpośrednio rządowi centralnemu niezwłocznie publikuje informację o uchyleniu na swojej stronie internetowej.

Artykuł 12 Specjalne środki spożywcze, takie jak żywność zdrowotna, preparaty specjalnego przeznaczenia medycznego, preparaty do początkowego żywienia niemowląt i małych dzieci oraz inne specjalne środki spożywcze nie należą do lokalnych specjalów spożywczych i nie ustanawia się dla nich lokalnych norm bezpieczeństwa żywności.

Artykuł 13 Po opublikowaniu normy bezpieczeństwa żywności, podmioty prowadzące produkcję żywności mogą wdrożyć i podać do publicznej wiadomości wczesne wdrożenie normy bezpieczeństwa żywności przed datą wdrożenia określoną w normie.

Artykuł 14 Przedsiębiorstwa produkujące żywność nie mogą opracowywać norm korporacyjnych, które są niższe niż wymagania krajowych lub lokalnych norm dotyczących bezpieczeństwa żywności. Jeżeli przedsiębiorstwo produkujące żywność ustanowi korporacyjne normy dotyczące wskaźników bezpieczeństwa żywności, które są bardziej rygorystyczne niż krajowe lub lokalne normy bezpieczeństwa żywności, zgłasza je do rejestru w departamencie administracyjnym ds. zdrowia rządu ludowego prowincji, regionu autonomicznego lub miasta, podlegającemu bezpośrednio rządowi centralnemu.

W przypadku, gdy producenci żywności opracowali standardy korporacyjne, powinny być one upublicznione i dostępne do darmowego odczytu.

Rozdział 4 Prowadzenie produkcji żywności

Artykuł 15 Zezwolenie na produkcję żywności jest ważne przez pięć lat.

Jeżeli warunki produkcji i działania podmiotu prowadzącego działalność w zakresie produkcji żywności ulegną zmianie i przestaną spełniać wymagania dotyczące produkcji żywności, podmiot prowadzący działalność w zakresie produkcji żywności niezwłocznie podejmuje działania naprawcze. Jeżeli konieczne jest ponowne złożenie wniosku o przeprowadzenie procedur licencyjnych, czyni się to zgodnie z prawem.

Artykuł 16 Wydział administracyjny ds. zdrowia podlegający Radzie Państwa niezwłocznie publikuje katalog nowych surowców żywnościowych, nowych odmian dodatków do żywności i nowych odmian produktów związanych z żywnością, jak również obowiązujące krajowe normy bezpieczeństwa żywności.

Katalog substancji, które zgodnie z tradycją są jednocześnie żywnością i lekami ziołowymi, powinien być na bieżąco aktualizowany przez wydział administracyjny ds. zdrowia Rady Państwa w połączeniu z departamentem nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności Rady Państwa.

Artykuł 17 Wydział nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności Rady Państwa, wspólnie z wydziałem administracyjnym ds. rolnictwa Rady Państwa i innymi właściwymi wydziałami, określa podstawowe wymagania dotyczące pełnej identyfikowalności bezpieczeństwa żywności i ukierunkowuje podmioty zajmujące się produkcją żywności w tworzeniu i ulepszaniu systemów identyfikowalności bezpieczeństwa żywności za pomocą technologii informacyjnych.

Wydział nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności oraz inne tego typu wydziały powinny uczynić priorytetem w zakresie nadzoru i kontroli budowę systemów identyfikowalności żywności przeznaczonej dla określonych grup osób, takich jak preparaty dla niemowląt i małych dzieci, oraz innych środków spożywczych o wysokim ryzyku dla bezpieczeństwa żywności lub dużej wielkości sprzedaży.

Artykuł 18 Podmioty produkujące żywność ustanawiają system identyfikowalności bezpieczeństwa żywności, zgodnie z przepisami ustawy o bezpieczeństwie żywności, w celu rejestrowania i przechowywania informacji dotyczących inspekcji przy wejściu, inspekcji przy wyjściu, sprzedaży żywności i innych informacji, aby zapewnić możliwość identyfikacji żywności.

Artykuł 19 Główna osoba odpowiedzialna za przedsiębiorstwo produkujące i działające w branży spożywczej jest w pełni odpowiedzialna za pracę przedsiębiorstwa w zakresie bezpieczeństwa żywności, ustanowienie i wdrożenie systemu odpowiedzialności przedsiębiorstwa za bezpieczeństwo żywności, wzmocnienie zarządzania dostawcami, inspekcji przy wejściu na zakład i wyjściu z zakładu, kontroli procesu produkcji i działania, samokontroli bezpieczeństwa żywności i innych prac. Pracownicy ds. bezpieczeństwa żywności w przedsiębiorstwach zajmujących się produkcją i obrotem żywnością powinni wspierać główną osobę odpowiedzialną za przedsiębiorstwo w zarządzaniu bezpieczeństwem żywności.

Artykuł 20 Przedsiębiorstwa produkujące i działające na rynku żywności wspierają szkolenia i testy personelu ds. zarządzania bezpieczeństwem żywności. Pracownicy ds. kontroli bezpieczeństwa żywności powinni posiadać znajomość przepisów prawnych, regulacji, norm i wiedzę zawodową odpowiednią do zajmowanego stanowiska oraz posiadać umiejętność zarządzania bezpieczeństwem żywności. Wydziały nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności powinny prowadzić losowy nadzór i testy pracowników przedsiębiorstwa ds. bezpieczeństwa żywności. Wytyczne dotyczące oceny są formułowane i publikowane przez wydział Rady Państwa ds. nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności.

Artykuł 21 W przypadku gdy podmiot prowadzący działalność w zakresie produkcji środków spożywczych lub dodatków do żywności zleca ich produkcję, powierza ją producentowi, który uzyskał licencję na produkcję żywności lub licencję na produkcję dodatków do żywności, oraz nadzoruje jego postępowanie produkcyjne i jest odpowiedzialny za bezpieczeństwo zleconych środków spożywczych lub dodatków do żywności. Strona, której została powierzona produkcja, prowadzi produkcję zgodnie z przepisami prawa, regulacjami, normami bezpieczeństwa żywności i umowami oraz podlega nadzorowi strony powierzającej.

Artykuł 22 Przedsiębiorstwa produkujące żywność nie przechowują w pomieszczeniach do produkcji lub przetwarzania żywności substancji znajdujących się w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami art. 63 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 23 Przetwarzanie żywności w drodze napromieniowania odbywa się zgodnie z krajowymi normami bezpieczeństwa żywności oraz przeprowadza się kontrole i etykietowanie zgodnie z wymogami krajowych norm bezpieczeństwa żywności dla żywności przetworzonej w drodze napromieniowania.

Artykuł 24 Przechowywanie i transport środków spożywczych o szczególnych wymaganiach dotyczących temperatury i wilgotności wymaga zapewnienia sprzętu i obiektów utrzymywania temperatury, przechowywania w chłodzie lub zamrażania itd. oraz zapewnienia ich skutecznego działania.

Artykuł 25 W przypadku gdy podmiot działający na rynku spożywczym powierza przechowywanie lub transport środków spożywczych, przeprowadza on audyt zdolności gwarantowania bezpieczeństwa żywności przez podmiot, któremu powierzono przechowywanie lub transport środków spożywczych, oraz nadzoruje przechowywanie lub transport środków spożywczych przez podmiot, któremu powierzono przechowywanie lub transport zgodnie z wymogami dotyczącymi zapewnienia bezpieczeństwa żywności. Strona, której zostało powierzone zadanie zapewnia, że warunki przechowywania i transportu żywności spełniają wymogi bezpieczeństwa żywności oraz wzmacnia zarządzanie procesem przechowywania i transportu żywności.

W przypadku gdy podmiotowi prowadzącemu produkcję żywności powierza się przechowywanie lub transport żywności, rejestruje się wiernie nazwę, adres i dane kontaktowe podmiotu powierzającego i odbiorcy. Ewidencja jest przechowywana przez okres nie krótszy niż 2 lata od zakończenia przechowywania lub transportu.

Podmioty prowadzące działalność gospodarczą w zakresie produkcji nieżywnościowej, zajmujące się przechowywaniem żywności o specjalnych wymaganiach dotyczących temperatury i wilgotności, w terminie 30 dni roboczych od dnia uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności, składają dokumentację w wydziale nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności rządu ludowego na szczeblu powiatu, w którym się znajdują.

Artykuł 26 W przypadku gdy dostawca usług gastronomicznych zleca scentralizowanej jednostce świadczącej usługi dezynfekcji zastawy stołowej i przyborów do picia świadczenie usług czyszczenia i dezynfekcji, sprawdza i zachowuje kopię licencji biznesowej podmiotu oferującego scentralizowaną usługę dezynfekcji zastawy stołowej i przyborów do picia oraz certyfikat zgodności dezynfekcji. Okres przechowywania nie może być krótszy niż 6 miesięcy po upływie okresu użytkowania zdezynfekowanej zastawy stołowej i naczyń do picia.

Artykuł 27 Jednostka usługowa zajmująca się scentralizowaną dezynfekcją naczyń stołowych i przyborów do picia tworzy system dokumentacji kontroli przy wyjściu z zakładu naczyń stołowych i przyborów do picia, w której wiernie zapisuje się ilość, datę dezynfekcji i numer partii, okres użytkowania, datę dostawy oraz nazwę, adres i dane kontaktowe zleceniodawcy. Okres przechowywania dokumentacji kontroli zakładowej nie może być krótszy niż 6 miesięcy po upływie okresu użytkowania zdezynfekowanej zastawy stołowej i naczyń do picia. Zdezynfekowana zastawa stołowa i naczynia do picia powinny być pakowane indywidualnie z podaniem nazwy, adresu, danych kontaktowych, daty i numeru partii dezynfekcji oraz okresu użytkowania.

Artykuł 28 Stołówki szkolne, instytucje opieki nad dziećmi, instytucje dla osób starszych, place budowy i inne scentralizowane jednostki żywieniowe wdrażają systemy kontroli surowców, czyszczenia i dezynfekcji zastawy stołowej i naczyń do picia oraz zatrzymywania próbek żywności, a także przeprowadzają regularne samokontrolę bezpieczeństwa żywności w stołówkach zgodnie z przepisami art. 47 ustawy o bezpieczeństwie żywności.

Wykonawcy prowadzący stołówki w jednostkach żywienia zbiorowego powinni uzyskać zezwolenie na prowadzenie działalności gastronomicznej zgodnie z przepisami prawa i odpowiadać za bezpieczeństwo żywnościowe stołówek. Centralna jednostka żywienia sprawuje nadzór nad wykonawcą w zakresie wdrożenia systemu zarządzania bezpieczeństwem żywności i przejmuje odpowiedzialność za zarządzanie.

Artykuł 29 Przedsiębiorstwa produkujące i działające na rynku spożywczym zobowiązane są do wyraźnego oznaczania lub oddzielnego przechowywania w wyraźnie oznaczonych miejscach żywności, której jakość uległa obniżeniu, która przekroczyła okres przydatności do spożycia lub która została wycofana z rynku, oraz do podejmowania w odpowiednim czasie środków takich jak nieszkodliwe usuwanie i niszczenie, a także do prowadzenia zgodnej z prawdą dokumentacji.

Żywność wycofana, o której mowa w ustawie o bezpieczeństwie żywności, dotyczy żywności, która została sprzedana i została wycofana lub zwrócona z powodów takich jak naruszenie przepisów ustawowych, wykonawczych, norm bezpieczeństwa żywności lub przekroczenie terminu przydatności do spożycia, z wyłączeniem żywności, która może być nadal sprzedawana zgodnie z przepisami art. 63 ust. 3 ustawy o bezpieczeństwie żywności.

Artykuł 30 Lokalne władze ludowe na szczeblu powiatu lub wyższym zgodnie z zapotrzebowaniem budują niezbędne obiekty do nieszkodliwego utylizowania i niszczenia środków spożywczych. Podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji i obrotu żywnością mogą zgodnie z przepisami korzystać ze zbudowanych przez rząd obiektów do nieszkodliwej utylizacji lub niszczenia środków spożywczych.

Artykuł 31 Podmioty prowadzące scentralizowane rynki żywności i organizatorzy targów żywności składają sprawozdanie do departamentu nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności w rządzie ludowym na poziomie powiatu, w którym się znajdują, przed otwarciem rynku lub organizacją targów.

Artykuł 32 Dostawcy zewnętrznych platform do internetowych transakcji żywnościowych właściwie przechowują informacje dotyczące rejestracji i transakcji podmiotów działających na rynku spożywczym w sieci. W przypadku gdy przedmiotem jest nadzór i inspekcja w zakresie bezpieczeństwa żywności, badanie i rozpatrywanie spraw dotyczących bezpieczeństwa żywności lub usuwanie awarii w zakresie bezpieczeństwa

żywności przez wydziały nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności w rządach ludowych na poziomie powiatu lub powyżej wymagają informacji, mogą one, za zgodą osoby odpowiedzialnej, zwrócić się do dostawcy platformy strony trzeciej do celów internetowych transakcji żywnościowych o ich dostarczenie, a dostawca platformy strony trzeciej do celów internetowych transakcji żywnościowych dostarcza je zgodnie z wnioskiem. Wydziały nadzoru nad bezpieczeństwem żywności i zarządzania nim w samorządach ludowych na poziomie powiatu lub powyżej oraz ich pracownicy są zobowiązani do zachowania poufności informacji przekazywanych przez dostawców platform zewnętrznych do internetowych transakcji żywnościowych zgodnie z prawem.

Artykuł 33 Produkcja i obrót genetycznie zmodyfikowaną żywnością muszą być w widoczny sposób oznakowane, a metoda takiego oznakowania zostanie sformułowana przez departament nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności podlegający Radzie Państwa w połączeniu z departamentem administracyjnym ds. rolnictwa podlegającym Radzie Państwa.

Artykuł 34 Zakazuje się wykorzystywania wszelkich środków, w tym konferencji, wykładów i konsultacji zdrowotnych, do prowadzenia fałszywej propagandy na temat żywności. Jeśli wydział nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności stwierdzi fałszywą propagandę, zajmie się nią niezwłocznie i zgodnie z prawem.

Artykuł 35 Jeżeli w procesie produkcji zdrowej żywności występuje ekstrakcja surowców, oczyszczanie i inne procesy wstępnego przetwarzania, producent musi posiadać odpowiednie możliwości wstępnego przetwarzania surowców.

Artykuł 36 Producent żywności specjalnego przeznaczenia medycznego przeprowadza inspekcję produktów w poszczególnych partiach zgodnie z pozycjami inspekcji określonymi w krajowych normach bezpieczeństwa żywności.

Całościowe preparaty odżywcze specjalnego przeznaczenia medycznego sprzedawane są konsumentom za pośrednictwem instytucji medycznych lub farmaceutycznych przedsiębiorstw handlu detalicznego. Placówki medyczne i farmaceutyczne przedsiębiorstwa detaliczne sprzedające określone, pełnowartościowe preparaty odżywcze, nie są zobowiązane do uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie obrotu żywnością, ale są zobowiązane do przestrzegania przepisów ustawy o bezpieczeństwie żywności i niniejszych regulacji w zakresie sprzedaży żywności.

Artykuł 37 Reklamy szczególnych preparatów odżywczych w całości, należących do preparatów specjalnego przeznaczenia medycznego, zarządzane są zgodnie z reklamami leków na receptę, a reklamy innych kategorii preparatów specjalnego przeznaczenia medycznego zarządzane są zgodnie z reklamami leków bez recepty.

Artykuł 38 W odniesieniu do środków spożywczych innych niż żywność zdrowotna, nie można powoływać się na funkcje zdrowotne.

W przypadku preparatów do początkowego żywienia niemowląt i małych dzieci z selektywnie dodanymi substancjami, jak określono w krajowych normach bezpieczeństwa żywności, nie nadaje się im nazw pochodzących od selektywnie dodanych substancji.

Artykuł 39 Etykiety i instrukcje dotyczące żywności specjalnego przeznaczenia muszą być zgodne z zarejestrowanymi lub zgłoszonymi etykietami i instrukcjami. Przy sprzedaży środków spożywczych specjalnego przeznaczenia sprawdzana jest zgodność treści etykiet i instrukcji z zarejestrowanymi lub zgłoszonymi etykietami i instrukcjami, a w przypadku ich niezgodności nie są one sprzedawane. Departament nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności rządu ludowego na szczeblu prowincji lub wyższym publikuje na swojej stronie internetowej etykiety i instrukcje dotyczące zarejestrowanych lub zarejestrowanych środków spożywczych specjalnego przeznaczenia.

Specjalna żywność nie może być mieszana i sprzedawana ze zwykłą żywnością lub lekami.

Rozdział 5 Inspekcje żywności

Artykuł 40 Pobieranie próbek i badanie produktów spożywczych jest zgodne z normami bezpieczeństwa żywności, rejestracją lub zgłaszaniem specjalnych wymagań technicznych dotyczących produktów spożywczych i odpowiednimi przepisami państwowymi w celu określenia przedmiotów badań i metod badań.

Art. 41 W przypadku możliwego obniżenia wartości żywności, zgodnie z istniejącymi normami bezpieczeństwa żywności oraz jednostkami testowymi i metodami badań, a także zgodnie z art. 111 ustawy o bezpieczeństwie żywności i art. 63 niniejszych regulacji w celu opracowania jednostek testowych i metod badań, nie może być ona badana, a wydziały Rady Państwa ds. nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności mogą opracować dodatkowe jednostki testowe i metody badań, w celu użycia ich przy selektywnych testach na próbkach oraz postępowaniu w sprawach dotyczących inspekcji bezpieczeństwa żywności oraz usuwania awarii związanych z bezpieczeństwem żywności.

Artykuł 42 W przypadku, gdy wniosek o ponowne badanie jest składany zgodnie z przepisami art. 88 ustawy o bezpieczeństwie żywności, wnioskodawca najpierw płaci koszty ponownego badania na rzecz agencji przeprowadzającej ponowne badanie. Gdy wniosek z przeglądu wskazuje, że żywność nie zdała egzaminu, koszty przeglądu ponosi wnioskodawca. Gdy wniosek z przeglądu wskazuje, że żywność zdała egzamin, koszty przeglądu ponosi wydział nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności, który wdrożył badanie próbek.

Agencje przeprowadzające ponowne kontrole nie mogą odmówić podjęcia zadania przeprowadzenia ponownej kontroli bez uzasadnionych powodów.

Artykuł 43 Żadna jednostka lub osoba fizyczna nie może publikować informacji o inspekcji żywności wydanych przez agencje inspekcji żywności, które nie uzyskały akredytacji zgodnie z prawem, a także nie może wykorzystywać wyżej wymienionych informacji o inspekcji do oceniania żywności, produkcji żywności i podmiotów gospodarczych, oszukiwania i wprowadzania w błąd konsumentów.

Rozdział 6 Import i eksport żywności

Artykuł 44 Importer żywności, dodatków do żywności, zgodnie z przepisami agencji kontroli wejścia-wyjścia (przekroczenia granicy) i kwarantanny, deklaruje zgodnie z prawdą informacje o produkcie i dołącza do nich przepisy ustawowe i administracyjne dotyczące materiałów kwalifikowanych.

Artykuł 45 Przywożoną żywność przybywającą do portu przechowuje się w pomieszczeniach wyznaczonych lub zatwierdzonych przez agencje kontroli i kwarantanny przy wejściu; w przypadku konieczności przemieszczenia jej, zgodnie z wymogami agencji kontroli i kwarantanny przy wejściu, podejmuje się niezbędne środki bezpieczeństwa. Żywność importowana luzem powinna być rozładowywana w porcie kontroli.

Artykuł 46 Państwowe wydziały inspekcji i kwarantanny przy wjeździe i wyjeździe, zgodnie z potrzebami zarządzania ryzykiem, mogą być wyznaczonymi portami wjazdu dla niektórych importów żywności.

Artykuł 47 Administracyjny departament zdrowia Rady Państwa, zgodnie z postanowieniami art. 93 ustawy o bezpieczeństwie żywności, bada odpowiednie normy krajowe (regionalne) lub normy międzynarodowe przedłożone przez zagranicznych eksporterów, zagranicznych producentów lub powierzonych im importerów, a także podejmuje decyzję o ich tymczasowym stosowaniu i opublikowaniu, jeśli zostaną one uznane za spełniające wymogi bezpieczeństwa żywności; przed opublikowaniem tymczasowo stosowanych norm nie można importować żywności, dla której nie ma krajowej normy bezpieczeństwa żywności.

Środki spożywcze objęte już ogólnymi normami w krajowych normach bezpieczeństwa żywności nie są środkami spożywczymi, dla których nie ma krajowych norm bezpieczeństwa żywności, jak stanowi art. 93 ustawy o bezpieczeństwie żywności.

Artykuł 48 Importer ustanawia system audytu dla zagranicznych eksporterów i zagranicznych producentów, koncentrujący się na opracowywaniu i wdrażaniu środków kontroli ryzyka w zakresie bezpieczeństwa żywności przez zagranicznych eksporterów i zagranicznych producentów oraz na tym, czy żywność wywożona do Chin jest zgodna z przepisami ustawy o bezpieczeństwie żywności, niniejszych regulacji oraz innych odpowiednich przepisów ustawowych i administracyjnych, a także z wymogami krajowych norm bezpieczeństwa żywności.

Artykuł 49 W przypadku, gdy importer wycofuje importowaną żywność zgodnie z przepisami art. 94 ust. 3 ustawy o bezpieczeństwie żywności, informuje o wycofaniu i postępowaniu z żywnością departament nadzoru i administracji bezpieczeństwa żywności rządu ludowego na poziomie powiatu, w którym się znajduje, oraz lokalną agencję kontroli i kwarantanny przy przekraczaniu granicy.

Artykuł 50 Jeżeli państwowy wydział inspekcji i kwarantanny przy przekraczaniu granicy wykryje iż zarejestrowane zagraniczne przedsiębiorstwo produkujące żywność nie spełnia już wymogów rejestracji, powinien on nakazać temu przedsiębiorstwu dokonanie poprawy w wyznaczonych ramach czasowych. W trakcie dokonywania usprawnień wstrzymany jest import produktów spożywczych tego przedsiębiorstwa. Jeżeli po dokonaniu korekty wymagania rejestracyjne dalej nie są spełnione, państwowy wydział inspekcji i kwarantanny przy przekraczaniu granicy powinien anulować rejestrację producenta zagranicznej żywności i anulację tą publicznie ogłosić.

Artykuł 51 W przypadku zagranicznych przedsiębiorstw produkcyjnych korzystających z chińskiej dobrej praktyki wytwarzania, analizy zagrożeń i certyfikacji systemu krytycznych punktów kontroli, jednostka certyfikująca wdraża dochodzenie uzupełniające. Gdy przedsiębiorstwo nie spełnia już wymagań certyfikacyjnych przedsiębiorstwa, jednostka certyfikująca wycofuje certyfikację i informuje o tym społeczeństwo.

Artykuł 52 Przy wystąpieniu incydentów w zakresie bezpieczeństwa żywności za granicą, które mogą mieć wpływ na terytorium Chin, lub gdy wystąpiły poważne problemy z bezpieczeństwem żywności w zakresie importowanej żywności, dodatków do żywności, produktów związanych z żywnością, państwowe wydziały inspekcji granicznej i kwarantanny niezwłocznie przeprowadzają ostrzeżenie o ryzyku i wobec powiązanej żywności, dodatków do żywności, produktów związanych z żywnością mogą podjąć następujące środki kontroli:

- (i) Zwrócenie lub zniszczenie.
- (ii) Warunkowe ograniczenie przywozu.
- (iii) Zawieszenie lub zakaz przywozu.

Artykuł 53 Producenci wywożonych środków spożywczych i dodatków do żywności zapewniają, że wywożone przez nich środki spożywcze i dodatki do żywności spełniają normy lub wymogi umowne kraju (regionu) przywozu; jeżeli istnieją wymogi w traktatach i umowach międzynarodowych, które Chiny zawarły lub w których uczestniczą, spełniają one również wymogi traktatów i umów międzynarodowych.

Rozdział 7 Usuwanie skutków wypadków związanych z bezpieczeństwem żywności

Artykuł 54 Wypadki związane z bezpieczeństwem żywności zarządzane są w sposób stopniowany, zgodnie z krajowym planem awaryjnym dotyczącym wypadków związanych z bezpieczeństwem żywności. Wydziały nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności w rządach ludowych na poziomie powiatu lub powyżej są odpowiedzialne za badanie i rozpatrywanie wypadków związanych z bezpieczeństwem żywności we współpracy z odpowiednimi wydziałami na tym samym poziomie.

Władze ludowe na poziomie powiatu lub powyżej zmieniają i poprawiają plany awaryjne dotyczące wypadków związanych z bezpieczeństwem żywności w odpowiednim czasie, zgodnie z rzeczywistą sytuacją.

Artykuł 55 Rządy ludowe na poziomie powiatu lub powyżej poprawiają mechanizm zarządzania kryzysowego w przypadku wypadków związanych z bezpieczeństwem żywności, poprawiają wyposażenie awaryjne, zaopatrują się w zapasy awaryjne i budują zespoły kryzysowe, a także wzmacniają swoje działania związane ze szkoleniami i ćwiczeniami dotyczącymi sytuacji kryzysowych.

Art. 56 Jednostka, w której wystąpiła awaria bezpieczeństwa żywności, niezwłocznie podejmuje środki kontroli, takie jak izolacja żywności i surowców, narzędzi, sprzętu i urządzeń, które powodują lub mogą powodować awarię bezpieczeństwa żywności itp.

Artykuł 57 Po otrzymaniu sprawozdania o incydencie związanym z bezpieczeństwem żywności, departament nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności rządu ludowego na poziomie powiatu lub wyższym niezwłocznie przeprowadza dochodzenie i zajmuje się incydemem zgodnie z przepisami art. 105 ustawy o bezpieczeństwie żywności, we współpracy z administracyjnymi departamentami zdrowia i rolnictwa na tym samym poziomie. Departament nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności chroni żywność i surowce, narzędzia, sprzęt i urządzenia, które zostały odizolowane przez jednostkę, w której doszło do wypadku, oraz izoluje je bezpośrednio lub nakazuje jednostce zajmującej się wypadkiem natychmiastowe odizolowanie, jeżeli wymagają one izolacji, ale nie zostały jeszcze odizolowane przez jednostkę, gdzie doszło do wypadku, powiadamia także agencję ds. zapobiegania i kontroli chorób w celu przeprowadzenia dochodzenia epidemiologicznego dotyczącego czynników związanych z wypadkiem.

Agencja zapobiegania i kontroli chorób powinna przekazać sprawozdanie z dochodzenia epidemiologicznego do jednostki nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności oraz wydziału administracyjnego ds. zdrowia tego samego szczebla, w tym samym czasie po zakończeniu dochodzenia.

Żadna jednostka ani osoba nie może odmówić ani utrudniać badań epidemiologicznych prowadzonych przez agencję zapobiegania i kontroli chorób. Odpowiednie służby pomagają agencjom zapobiegania i kontroli chorób w prowadzeniu dochodzeń epidemiologicznych.

Artykuł 58 Departament nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności Rady Państwa, wspólnie z departamentem (wydziałem) administracji zdrowia i departamentem ds. rolnictwa Rady Państwa, regularnie analizuje sytuację wypadków związanych z bezpieczeństwem żywności w całym kraju, udoskonala środki nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności oraz zapobiega i ogranicza występowanie wypadków.

Rozdział 8 Nadzór i zarządzanie

Artykuł 59 Wydziały nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności rządów ludowych na szczeblu gminnym lub wyższym mogą, zgodnie z potrzebami nadzoru i zarządzania, prowadzić wyrywkowy nadzór i inspekcję podmiotów produkujących żywność pod codziennym nadzorem i kierownictwem wydziałów nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności rządów ludowych niższych szczebli, a także mogą organizować wydziały nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności rządów ludowych niższych szczebli do prowadzenia nadzoru i inspekcji podmiotów produkujących żywność poza terenem zakładu.

Jeżeli departament nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności rządu ludowego na poziomie gminy lub powyżej uzna to za konieczne, może bezpośrednio badać i rozpatrywać przypadki naruszeń bezpieczeństwa żywności podlegające jurysdykcji departamentu nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności rządu ludowego niższego szczebla lub może wyznaczyć inne departamenty nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności rządu ludowego niższego szczebla do badania i rozpatrywania takich przypadków.

Artykuł 60 Państwo tworzy system inspektorów bezpieczeństwa żywności, opiera się na istniejących zasobach w celu wzmocnienia budowy profesjonalnego inspektoratu, wzmocnienia działań dotyczących oceny i szkoleń oraz podnoszenia poziomu profesjonalizmu inspektorów.

Artykuł 61 Wydziały nadzoru i administracji bezpieczeństwa żywności rządów ludowych na poziomie powiatu lub powyżej, zgodnie z postanowieniami art. 110 ustawy o bezpieczeństwie żywności, wdrażają środki zajęcia lub zatrzymania na okres nieprzekraczający 30 dni; w złożonych przypadkach okres ten może zostać przedłużony na okres nieprzekraczający 45 dni za zgodą kierownika wydziału nadzoru i administracji bezpieczeństwa żywności wdrażającego środki zajęcia lub zatrzymania.

Artykuł 62 W przypadku, gdy wydaje się, że platforma strony trzeciej do internetowych transakcji żywnościowych wielokrotnie działa z naruszeniem prawa przez podmiot działający na rynku żywności online,

lub że nielegalne działanie podmiotu działającego na rynku żywności online spowodowało poważne konsekwencje, departament nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności rządu ludowego na poziomie powiatu lub powyżej może przeprowadzić wywiad dotyczący odpowiedzialności z przedstawicielem prawnym lub główną osobą odpowiedzialną za dostawcę platformy strony trzeciej do internetowych transakcji żywnościowych.

Artykuł 63 Departament nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności Rady Państwa, wspólnie z administracją zdrowia i innymi departamentami Rady Państwa, na podstawie informacji o chorobach przenoszonych przez żywność, informacji o monitorowaniu ryzyka związanego z bezpieczeństwem żywności oraz informacji o nadzorze i zarządzaniu, formułuje listę niespożywczych substancji chemicznych i innych substancji, które mogą być dodawane lub mogą być dodawane do żywności, które mogą być szkodliwe dla zdrowia ludzkiego, a także metody ich badania, i publikuje je.

Artykuł 64 Wydział administracyjny ds. zdrowia lokalnego rządu ludowego na poziomie powiatu lub powyżej prowadzi nadzór i inspekcję scentralizowanych jednostek usług dezynfekcji naczyń stołowych i przyborów do picia oraz niezwłocznie bada i zajmuje się wszelkimi niezgodnościami z wymaganiami ustaw, rozporządzeń, odpowiednich norm krajowych i właściwych kodeksów zdrowia. Wyniki nadzoru i kontroli są podawane do publicznej wiadomości.

Artykuł 65 Państwo wdraża system nagród za zgłaszanie naruszeń bezpieczeństwa żywności i nagradza sygnalistów za uzasadnione zgłoszenia. Zwiększa się nagrodę dla osób zgłaszających poważne wykroczenia w zakresie bezpieczeństwa żywności w ich przedsiębiorstwach. Odpowiednie służby zachowują poufność informacji o sygnaliście i chronią uzasadnione prawa i interesy sygnalisty. Naruszenia bezpieczeństwa żywności są zgłaszane i nagradzane przez departament nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności Rady Państwa, w połączeniu z departamentem finansowym i innymi właściwymi departamentami Rady Państwa.

Fundusze na nagrody za zgłaszanie naruszeń bezpieczeństwa żywności są włączone do budżetów rządów ludowych wszystkich szczebli.

Artykuł 66 Departamenty Rady Państwa odpowiedzialne za nadzór nad bezpieczeństwem żywności i zarządzanie nim, wspólnie z odpowiednimi departamentami Rady Państwa, ustanawiają wspólny mechanizm motywacyjny dla wiarygodności i wspólny mechanizm dyscyplinarny dla naruszenia zaufania, zbierają akta kredytowe podmiotów produkujących żywność, ustanawiają system czarnej listy dla podmiotów produkujących z poważnym naruszeniem prawa, łączą status bezpieczeństwa żywności z akceptacją, finansowaniem, kredytami i możliwościami kredytowymi itp. oraz podają w odpowiednim czasie komunikaty do wiadomości publicznej.

Rozdział 9 Odpowiedzialność prawna

Artykuł 67 Każda z następujących okoliczności należy do wagi okoliczności określonych w art. 123-126 i 132 ustawy o bezpieczeństwie żywności oraz w art. 72 i 73 niniejszych regulacji:

- (i) nielegalny czyn dotyczy produktów o wartości przekraczającej 20 000 juanów lub nielegalny czyn trwa dłużej niż trzy miesiące;
- (ii) spowodowanie chorób przenoszonych przez żywność z przypadkami śmiertelnymi lub spowodowanie chorób przenoszonych przez żywność u więcej niż 30 osób, ale bez przypadków śmiertelnych;
- (iii) umyślne podawanie fałszywych informacji lub ukrywanie prawdziwej sytuacji;
- (iv) odmowa lub uchylanie się od nadzoru i kontroli;
- (v) popełnienie przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu żywności o tym samym charakterze w ciągu jednego roku od ukarania administracyjnego za naruszenie przepisów lub regulacji dotyczących bezpieczeństwa żywności lub popełnienie przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu żywności po ukaraniu karnym za naruszenie przepisów lub regulacji dotyczących bezpieczeństwa żywności;
- (vi) inne okoliczności o poważnym charakterze.

Przy wymierzaniu kar za przestępstwa z okolicznościami obciążającymi, są one zgodnie z prawem cięższe i bardziej dotkliwe.

Artykuł 68 W przypadku zaistnienia którejkolwiek z następujących okoliczności, nakłada się kary zgodnie z przepisami art. 125 ust. 1 ustawy o bezpieczeństwie żywności oraz art. 75 niniejszych regulacji:

(i) przechowywanie w zakładach produkcji lub przetwarzania żywności substancji znajdujących się w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami art. 63 niniejszych regulacji;

(ii) etykietowanie i instrukcje dotyczące produktów żywnościowych innych niż żywność zdrowotna, produkowanych i działających rzekomo w celu pełnienia funkcji zdrowotnych;

(iii) nadawanie nazw preparatom dla niemowląt i małych dzieci z selektywnie dodanymi substancjami, jak określono w krajowych normach bezpieczeństwa żywności;

(vi) etykiety i instrukcje produkowanych i eksploatowanych specjalnych produktów spożywczych są niezgodne z zarejestrowanymi lub zgłoszonymi etykietami i instrukcjami.

Artykuł 69 Każda z poniższych okoliczności podlega karze zgodnie z przepisami art. 126 ust. 1 ustawy o bezpieczeństwie żywności oraz art. 75 niniejszych regulacji:

(i) przyjęcie zlecenia podmiotu prowadzącego produkcję żywności na przechowywanie lub transport żywności i nieprzewiedzenie informacji zgodnie z zalecaną ewidencją.

(ii) brak sprawdzenia i przechowywania przez zakład gastronomiczny kopii licencji na prowadzenie działalności gospodarczej oraz certyfikatów zgodności dezynfekcji scentralizowanych jednostek świadczących usługi dezynfekcji zastawy stołowej i naczyń do picia;

(iii) podmioty działające na rynku spożywczym nie etykietują lub nie przechowują żywności, której jakość uległa pogorszeniu, która przekroczyła okres przydatności do spożycia lub została wycofana z rynku zgodnie z przepisami, lub nie podejmują w odpowiednim czasie i nie rejestrują zgodnie z prawdą środków takich jak nieszkodliwe usuwanie lub niszczenie wspomnianej żywności;

(iv) instytucje i jednostki medyczne lub osoby fizyczne, inne niż przedsiębiorstwa prowadzące detaliczną sprzedaż farmaceutyczną, sprzedają konsumentom specjalne preparaty odżywcze w całości;

(v) mieszanie i sprzedaż specjalnej żywności ze zwykłą żywnością lub lekami.

Artykuł 70 Z wyjątkiem okoliczności przewidzianych w art. 125 ust. 1 i art. 126 ustawy o bezpieczeństwie żywności, jeżeli produkcja i działalność podmiotu prowadzącego działalność w zakresie produkcji żywności nie jest zgodna z przepisami art. 33 ust. 1 pkt 5 i 7-10 ustawy o bezpieczeństwie żywności lub nie spełnia krajowych norm bezpieczeństwa żywności odnoszących się do wymagań dotyczących procesu produkcji i działalności w zakresie produkcji żywności, podlega karze zgodnie z art. 126 ust. 1 ustawy o bezpieczeństwie żywności oraz niniejszymi przepisami. Karane są według postanowienia art. 75 niniejszych regulacji.

Artykuł 71 W przypadku, gdy scentralizowana jednostka usługowa zajmująca się sterylizacją naczyń stołowych i naczyń do picia nie ustanowi i nie będzie przestrzegać systemu zapisów inspekcji przy wyjściu z fabryki zgodnie z przepisami, wydział administracyjny ds. zdrowia rządu ludowego na poziomie powiatu lub powyżej nakłada kary zgodnie z przepisami art. 126 ust. 1 ustawy o bezpieczeństwie żywności i art. 75 niniejszych regulacji.

Artykuł 72 Jeżeli podmiot prowadzący działalność w zakresie produkcji nieżywnościowej, zajmujący się przechowywaniem żywności o specjalnych wymaganiach dotyczących temperatury i wilgotności, podmiot prowadzący scentralizowany rynek żywnościowy lub organizator wystawy żywności, nie złożył dokumentacji lub sprawozdania zgodnie z przepisami, wydział nadzoru i administracji bezpieczeństwa żywności rządu ludowego na poziomie powiatu lub powyżej nakazuje naprawienie sytuacji i udziela ostrzeżenia; jeżeli odmawia naprawienia sytuacji, podlega karze grzywny w wysokości nie mniejszej niż 10 000 juanów, ale nie większej niż 50 000 juanów; jeżeli okoliczności są poważne, nakazuje się zawieszenie produkcji i działalności gospodarczej oraz grzywnę w wysokości nie mniejszej niż 50 000 RMB i nie większej niż 200 000 RMB.

Artykuł 73 W przypadku uprawiania fałszywej propagandy na temat żywności za pomocą konferencji, wykładów, konsultacji zdrowotnych itp. wydział nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności rządu ludowego na poziomie powiatu lub powyżej nakazuje likwidację skutków, a w przypadku uzyskania

nielegalnego dochodu, nielegalny dochód ulega konfiskacie; jeżeli okoliczności są poważne, nakłada się karę zgodnie z postanowieniami art. 140 ust. 5 ustawy o bezpieczeństwie żywności; jeżeli wykroczenie popełnia jednostka, jednostka ta jest również karana zgodnie z postanowieniami art. 75 niniejszych regulacji. Przedstawiciel prawny, główny kierujący, osoba bezpośrednio odpowiedzialna i inne osoby bezpośrednio odpowiedzialne podlegają karze.

Artykuł 74 W przypadku, gdy podmiot działający na rynku spożywczym produkuje i prowadzi działalność w zakresie produktów spożywczych, które są zgodne z normami bezpieczeństwa żywności, ale nie spełniają wskaźników bezpieczeństwa żywności określonych w normach korporacyjnych, którymi produkty spożywcze są oznakowane, departament nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności rządu ludowego na poziomie powiatu lub wyższym wydaje ostrzeżenie i nakazuje podmiotowi działającemu na rynku spożywczym zaprzestanie prowadzenia działalności w zakresie produktów spożywczych, a przedsiębiorstwu produkującemu żywność - dokonanie korekt; w przypadku odmowy zaprzestania działalności lub dokonania korekt konfiskuje produkty spożywcze, które nie spełniają wskaźników bezpieczeństwa żywności, a jeżeli wartość żywności jest mniejsza niż 10 000 juanów, nakłada karę pieniężną w wysokości nie mniejszej niż 10 000 juanów i nie większej niż 50 000 juanów, a jeżeli wartość żywności jest większa niż 10 000 juanów, nakłada karę pieniężną w wysokości nie mniejszej niż 5-krotna wartość żywności i nie większej niż 10-krotna wartość żywności.

Artykuł 75 W przypadku, gdy przedsiębiorstwo zajmujące się produkcją i obrotem żywnością lub inna jednostka popełniła przestępstwo określone w ustawie o bezpieczeństwie żywności, oprócz kary nałożonej zgodnie z przepisami ustawy o bezpieczeństwie żywności, przedstawiciel prawny, główna osoba odpowiedzialna, osoba bezpośrednio odpowiedzialna oraz inne osoby bezpośrednio odpowiedzialne za jednostkę podlegają karze grzywny w wysokości nie mniejszej niż jednokrotność i nie większej niż dziesięciokrotność dochodu uzyskanego przez jednostkę w poprzednim roku, jeżeli zachodzi którakolwiek z następujących okoliczności:

- (i) umyślne popełnienie przestępstwa;
- (ii) przestępstwo ma charakter rażący;
- (iii) przestępstwo spowodowało poważne konsekwencje.

Przepisy ustępu poprzedzającego nie mają zastosowania do przypadków objętych art. 125 akapit drugi ustawy o bezpieczeństwie żywności.

Artykuł 76 W przypadku, gdy podmiot działający na rynku spożywczym zaprzestaje produkcji lub działalności zgodnie z przepisami art. 63 ust. 1 lub 2 ustawy o bezpieczeństwie żywności, wdraża wycofanie żywności z rynku lub podejmuje inne skuteczne działania w celu ograniczenia lub wyeliminowania zagrożeń dla bezpieczeństwa żywności bez powodowania szkodliwych konsekwencji, kara może zostać złagodzona lub zmniejszona.

Artykuł 77 W przypadku, gdy władze samorządowe na szczeblu powiatowym lub wyższym nadzorujące i zarządzające bezpieczeństwem żywności oraz inne służby dopuściły się któregoś z przestępstw określonych w art. 123 ustawy o bezpieczeństwie żywności, a okoliczności są na tyle poważne, że może być wymagane zastosowanie aresztu administracyjnego, niezwłocznie przekazują sprawę i odpowiednie materiały organom bezpieczeństwa publicznego tego samego szczebla. Jeżeli organy bezpieczeństwa publicznego uznają, że wymagane są dodatkowe materiały, departament nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności dostarcza je w odpowiednim czasie. Jeżeli organ bezpieczeństwa publicznego po zbadaniu uzna, że nie są spełnione warunki do zastosowania zatrzymania administracyjnego, niezwłocznie zwraca sprawę i odpowiednie materiały do wydziału nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności, do którego zostały przekazane.

Artykuł 78 W przypadku gdy organy bezpieczeństwa publicznego stwierdzą, że nie ma faktów karnych w związku z naruszeniami bezpieczeństwa żywności, lub gdy po zbadaniu i dochodzeniu uznają, że nie ma potrzeby ścigania odpowiedzialności karnej, ale zgodnie z prawem należy zastosować areszt administracyjny, niezwłocznie wydają decyzję o karze aresztu administracyjnego; w przypadku gdy areszt administracyjny nie jest wymagany, ale zgodnie z prawem należy zastosować inne zobowiązania administracyjne, niezwłocznie

przekazują sprawę i odpowiednie materiały do wydziałów nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności na tym samym poziomie .

Artykuł 79 Gdy organ ponownej inspekcji bez uzasadnionych przyczyn odmówił podjęcia zadania ponownej inspekcji, wydział nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności rządu ludowego na poziomie powiatu lub powyżej, daje ostrzeżenie, a gdy bez uzasadnionych przyczyn w ciągu jednego roku dwa razy odmówił podjęcia zadania ponownej inspekcji, to odpowiednie departamenty Rady Państwa wycofują kwalifikacje danej agencji ponownej inspekcji i ogłaszają to publicznie.

Artykuł 80 W przypadku opublikowania informacji o kontroli żywności wydanych przez agencję kontroli żywności, która nie uzyskała akredytacji zgodnie z prawem, lub w przypadku, gdy wyżej wymienione informacje o kontroli są wykorzystywane do oceniania żywności lub podmiotów zajmujących się produkcją i obsługą żywności oraz do oszukiwania lub wprowadzania w błąd konsumentów, departament nadzoru i administracji bezpieczeństwa żywności rządu ludowego na poziomie powiatu lub powyżej nakazuje naprawienie sytuacji, a w przypadku, gdy istnieje nielegalny dochód, konfiskuje nielegalny dochód i nakłada grzywnę w wysokości nie mniejszej niż 100 000 juanów, ale nie większej niż 500 000 juanów; w przypadku odmowy naprawienia sytuacji, nakłada się grzywnę w wysokości nie mniejszej niż 500 000 juanów i nie większej niż 1 milion juanów; jeśli czyn stanowi naruszenie zarządzania bezpieczeństwem publicznym, organy bezpieczeństwa publicznego nakładają kary dotyczące zarządzania bezpieczeństwem publicznym zgodnie z prawem.

Artykuł 81 W przypadku, gdy wydział nadzoru i administracji bezpieczeństwa żywności nakłada grzywnę w wysokości ponad 300 000 juanów na jednostkę lub osobę dopuszczającą się wykroczenia zgodnie z ustawą o bezpieczeństwie żywności i niniejszymi regulacjami, decyzję podejmuje wydział nadzoru i administracji bezpieczeństwa żywności rządu ludowego na szczeblu gminnym lub wyższym w danym okręgu. Szczegółowe kary pieniężne są określane przez departament nadzoru i administracji bezpieczeństwa żywności podlegający Radzie Państwa.

Artykuł 82 Każda osoba, która utrudnia pracownikom wydziałów nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności wykonywanie obowiązków zgodnie z prawem, dokonuje czynu, który stanowi naruszenie zarządzania bezpieczeństwem publicznym i będzie zgodnie z prawem karana przez organy bezpieczeństwa publicznego za zarządzanie bezpieczeństwem publicznym.

Artykuł 83 W przypadku, gdy departament nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności rządu ludowego na poziomie powiatu lub powyżej stwierdzi, że jednostka lub osoba fizyczna naruszyła przepisy art. 120, ust. 1 ustawy o bezpieczeństwie żywności poprzez sfabrykowanie lub rozpowszechnienie fałszywych informacji dotyczących bezpieczeństwa żywności, co do których istnieje podejrzenie, że stanowią naruszenie administracji bezpieczeństwa publicznego, informuje władze bezpieczeństwa publicznego na tym samym poziomie o odpowiedniej sytuacji.

Artykuł 84 W przypadku gdy departament nadzoru i administracji nad bezpieczeństwem żywności rządu ludowego na poziomie powiatu lub powyżej oraz jego pracownicy bezprawnie przekazują innej osobie informacje dostarczone przez dostawcę platformy strony trzeciej do transakcji online dotyczących żywności, są oni karani zgodnie z przepisami art. 145 ustawy o bezpieczeństwie żywności.

Artykuł 85 W przypadku gdy naruszenie przepisów niniejszych regulacji stanowi przestępstwo, odpowiedzialność karna jest badana zgodnie z prawem.

Rozdział 10 Przepisy dodatkowe

Artykuł 86 Niniejsze regulacje wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 2019 roku.